

ئەدەبی زاراوەکانی کوردی لە ھەر شوێنێکەو ھە،
 پشکنین و بە شوێندا گەڕانی لەسەر بکریت، شتی تازە و
 دەگمەنمان دەست دەکەوێت کە بۆ یەکەم جارە ئاوا
 شتانیک لە بوارە جیا جیاکاندا بەرچاو دەکەون، تەنیا
 ئەو ھە دەبێت ھەندێ خۆماندوو کردن و بەدوادا گەڕانی بۆ
 بکریت، ئێمەیش ھەر ھەک لایەنگریکی ئەم جۆرە بابەتە،
 لەو ماوەیەدا شتانی باشمان دەست کەوتوون و تەنیا
 یارمەتی فەرھەنگ و ئەدەب دۆستانی دەوێت تا بە
 شیوەیەکی ئەمرۆیی دووبارە نووسی بکرینەو و بەردەستی
 لایەنگرانی بکەون، بۆ وینە ماوەیەک لەمەوپێش لە
 دەستنووسیکی کۆندا پارچە شیعریکم بەرچاو کەوت زۆر
 بەلامەو ھە سەیر بوو، ئەو پارچە شیعەرە زیاتر بە شیوەی
 گۆران نزیک بە زاراوەی لەکی و لە چوارچێوەی گالته و
 گەپ، یان تەنز دانرابوو کە بەراستی ئاوا شتیک بەم
 زاراوەیە دەگمەن و نایاب، دەکریت بە یەکی لە
 سەرەتایبترین شیعەرەکانی ئەم بوارە دەستنیسانی بکەین،
 لە باری وشە و زمانی کوردییەو دەوڵەمەند و شتانی
 وای تێدایە کە لە ھیچ فەرھەنگنامە و وشەنامە یە کدا
 بەرچاو ناکەون، ئەمەیش لە خۆیدا پیشاندەری ئەو یە
 شتانی کە لەم بابەتەمان زۆرەو لەبەر کەمدەستی و
 نەبوونی دەسلاتیکی خۆمالی ئەو شتەمان ھەر وایە
 نێو دەستنووسەکاندا ماونەتەو، یان لە ناوچوون و
 دەستی ئێمەیش نەکەوتوون، ھەر بۆ ئەو یە ئەمەیش لە
 ناو نەچیت، ھاتمە سەر ئەو رایە بە لیکدانەو یەکی کورت
 لەسەر ئەو پارچە شیعەرە، ئەرکی سەر شانی خۆمان
 جیبەجیب بکەین تا بکەوێتە بەردەستی ھەمووان، شاھد
 کەسانی کە بەشیوەی دیکە لەسەری بدوین و باشتر لە
 بواری خۆیدا کەلکی لی وەرگیریەت.

شیعریکی چاپ نە کراو بە شیوەی لەکی

محەمەد رەشیدی ئەمینی
 (پاوە)

ئەو شىعەرەش وا دياره فەقئ، يان تەلەبە يەكى تاييىنى، گۆرانى، يان (هەورامى) چاوى كەوتوو بە پياويكى پئ له سالى (لەك)، كە داماو و كەوتەكار بوو له دەستى پيرى، ئەم پارچە شىعەردى پيدا وتوو كە پارچە كەش دەبى بە دوو بەشەو، يەكەم له زمانى تەلەبە كەو، دووهم له زمانى پياو پئ له سالى لەكەو، كە ليرەدا لەبەر ئەوئى تەواوى دپره كانى وشەگە ليكى دەگمەنى تيدا، مئيش بە شىئەوى دپر بە دپر ليكدانەو و يەكى ساكار و سادەيان لەسەر دەكەم.

ئارۆدیم كەدخدای سالت و يەردەى زەر

بوور بەلمە پيش كور كۆلەشەر

ئەمپۆ چاوم بە كئخوایه سالت تپپە پبوى زيقن كەوت، بە رەنگى بۆرى پيش گف و بەم كرووى گوتى شەراوى و قەرەشە، لەم دپرهدا «بوور بەلمە پيش، كور كۆلەشەر» زۆر دەگمەن و نايابن.

چلم ئەو لووت كەفتك، دەم نەسوئل گوم

ددان موورەى زاك، لەب كەنارەى خوم

چلم لە لووتى دەهاتە خواری و دەمى لە ژير سوئلیدا ون و ناديار بووبوو، ددانى وەك ئیسكوپرووسكى ئەشكەوت و لیسوى وەك قەراخى كووپە، يان گۆزەى گەورەى لئى هاتوو، ليرەشدا وشەى «موورەى زاك» سەير بكریت. بەوئى دەزانين كە موورى جۆرە گريانىكە بۆ مردوو، (موورە) يش دەبیتە ئیسكوپرووسكى مردوو، (زاك) يش: دەبیتە زاغوورى شاخ و داخ.

موورى زهار زیاد كل تيرتەر نغار

پوش شومال پيش چوون يال كەفتار

موورى شەرمگا، يان نپو هەردوو قاچى درپژ و تيرتر لە چقل، يان درك، موورى رەش و سبى تپكەل كراو، هەر تالتيكيشى رووى لە شوينى وەك يالى كەمتارە، كام شاعيرمان هەيه كە بئى ترس نامازە بە موورى شەرمگا بكات، يان وشەى (شومال پيش)، واتە موورى سبى و رەش وەك ماش و برنج.

ئالت چوون سیرم ئوستای گیوه گەر

ويەردەن نە پاش بەلكە زياتەر

ئالەتى وەك (سیرم)؟ دوالى لە چەرم براوى ئوسای كلاش كەرە، لەپتى، يان قاچى تپپە پبوه، رەنگە زياتریش بئت. ليرەدا وشەى (سیرم) ئەو پئستەيه وەك دوالى دەخریتە ژير كلاشى هەورامییهو.

بەلئى من نە هال ئەوعەجەب مەندم

شەهادەت وەسر لەم يەزەل وەندم

بە راست من لە چۆنیەتى ئەو سەرم سورماو و تپراماوم، شايبە تمانیشم بە نەيتنییه كانى خواى گەرە هینا. وشەى (هال)، واتە حال، يان چۆنیەتى بارودۆخى لەش.

پەرسام جیش ئەرى هالووى كەتر و كور

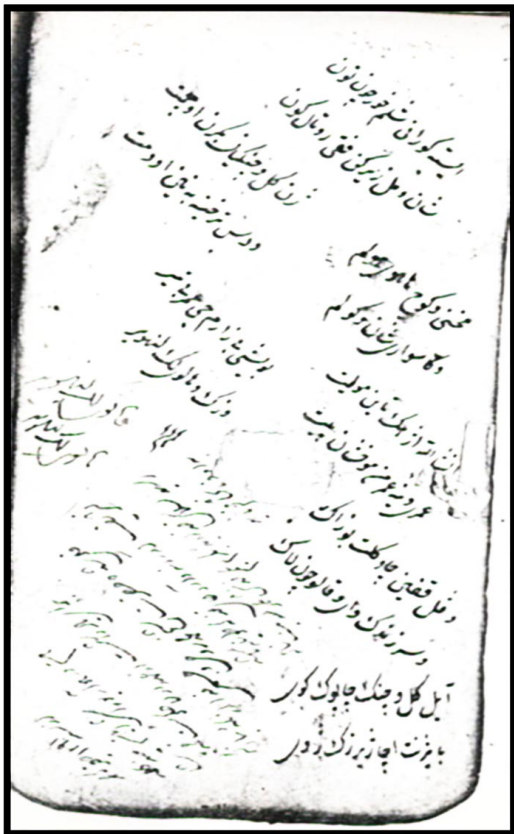
پلتكە وە پشت لەك لەندە هوور

پرسیارم كرد لئى، راستى خالەى لەكار كەوتوو مژمۆر و كوئر، كە تەواوى پئستى لەشت بە خالى رەش داپۆشراو، ئەى لەكى ناشيرين و زەبەللاح، دەبينن لەم دپرهشدا «كەتر و كور و پلتكە وە پوس، لەندە هوور» زۆر دەگمەن، بە تايبەت (پلتكە وە پشت، يان پئست) بە راستى تا ئیستا كەس نەيتوانیو ناوى بۆ ئەو خالە رەشانهى سەر پئست لە كاتى پيريدا بدۆزیتەو.

پەى چیش وەى تەورە مەویاری جەستە؟

كەفتەنى وەى هال خەرگا وە خەستە

بۆچ بەم شىئە، لەشت لەگەل خۆت كیش دەكەيت،

که و توویته نیو بارودوخی قوری خهست، یان که و توویته نیو بارودوخی دهلیی له نیو قوراودا گیرت خواردوو. وه لای خالی لهک:

قوت نهرا بینم نهوشی هالی لهک

کوفر نهفرینه خهلی ژه لای ههک

گوئی: وا ده مینیت و دهلییت: خالی لهک، دژایه تی له گهال خودایه و دوغای شهری زوری له لای ههق کراوه، یان لای خوی گه وره وه. (ههک) به مانای ههق.

نهک منیج نهی وهر شوخ مه لوویل بیم

که دخدای تووش مال جمع ماکوول بیم

نه وهک منیش له مه و پیش شوخ خه ماوی بووم، که دخوی سهر پهرشتیکه ری کومه لی بخور بووم، مه بهست که سانیکه زور له سفره و خوانی من ده یان خوارد و ژبانیان به سهر دهر د. لهم دیره ش (تووش مال) جیگای سهرنج. یانی ریزه خانویه که له که ناری یه کدا.

قابل و جوان چه و گان کویه بیم

کلاو وهرگ پوت شال و شویه بیم

لاویکی لی هاتوو وهک گوچانی شاخ و کیو بووم، کلاویشم پیستی گورگ و پشتین و شان و باهووی پیوانه و ناوداریش بووم.

هه رگیز و هه مین لوویت نه که فتم

شه و وه جل مانگای میرو نه خه فتم

هیچ کاتی له سهر زه وینی پرووت و خالی رانه ده کشام، شه و انیش وه کورتانی مانگا و گای نیر نه ده خه وتم، لهم دیره شدا و شکانی «لوویت، جل مانگا، میرو» ده گمه نن.

ساحیب قنیات بیم وه پروژی جاری

مه کنیام شیراج تای یا باری

خاوهن خوراگری و نهوس کوژ بووم و پروژی یهک جار خواردم ده خوارد، کاتیکیش ده چووم بز نیش و ههرمان دهست به کار ده بووم تایه، یان باریک که ماو به هه کم ده که ند. لهم دیره شدا «قنیات و شیراج» جیگای سهرنجن.

نیسه گورانی شه لهم خور چون توون

شان و مل زیرگن، فقی پروتال گوون

نیستا «گورانی» شه لهم خور وهک توو، لیبره دا پروون ده بیته وه که شاعیر گورانی زمان، یان باشتره بلتین هه ورامی بووه، نیستا تووی فه قی، یان ته له بهی نایینی شان و مل چلکنی بی پو شاک و پرو ته له وام پی

دهلییت.

**مه خه نی وه کووچ هال و هوولم
وه گاسواری و وه شان و کوولم**

پیته که نی وه بار و بنه و هال و هه و ال (حال ده حوالم) یان دهنگ و باسم، وه گاسواری و وه شان قوالم. سهیری و شکانی «هال و هوولم و گاسواری» به وردی بکریت.

«ان شا الله» نهژ ههک تاین مهو لیت

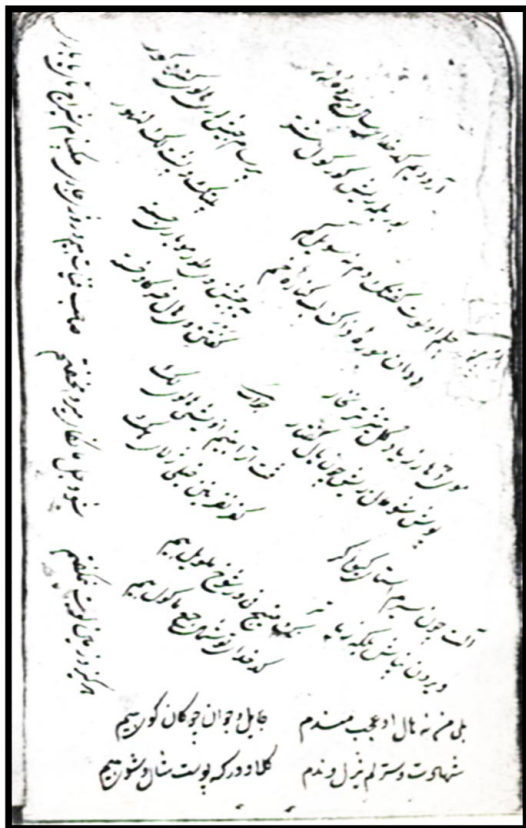
عومری وینهی عومر من مه و هه شان پیت

ئینشائه لالا له لای خاوه بوته دینه پیشی، ته مه نی وهک ته مه نی منت پی ده دریت. وشه «ههک» ههق.

وئل قفین چاو کلت بزاک

وه سهر زندگ وای وه قال و چون لاک

وه قفین، کاتی ده قوویت چاوانات زاق وهک ته شکه و تیان لیدیت، وه سهر زیندوو بیت وه لهش وهک لاکه مردوو، هه ندی کهس باوه ریان له سهر نه وه به که پیستی (ف) قی به تازه گی هاتوو ته ئاراه، که چی لهم

مه‌ککه‌وه هه‌لا گه‌راوه‌ته‌وه و گه‌یشتووه‌ته شوپن و ماوای
خۆی که ته‌ویله‌یه به ساقی و بیوه‌یی، هه‌لبه‌ته شاعیری
ئه‌م شیعره نه‌زانرا کتی بووه، هه‌روا له شیعره‌که‌دا
ده‌رده‌که‌ویتی و ئاماژه‌مان پیتی کرد، وا دیاره گۆران بووه به
زمانی ئه‌و له‌که‌وه ئه‌م شیعره‌ی داناوه، که بی‌گومان به
گوته‌ی واژه‌کانی زۆر له‌و میژوووه کۆنتر بیته که له
نوسخه‌که‌دا له‌به‌ری نووسراوه‌ته‌وه.

شیعره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویتی به‌پراستی ئه‌و پیتته هه‌ر له
کۆنه‌وه له‌نیو نووسراوه‌کانی کوردیدا هه‌بووه، هه‌تا له
خودی ده‌ستنووسه‌که‌شدا به‌سی نۆخته نووسراوون، که
ویته‌ی ده‌ستنووسه‌که‌یش په‌یوه‌ست ده‌که‌ین، له‌م دپیره‌ش به
وردی سه‌یری وشه‌کانی «وه‌قل قفین، زاک، زندگ،
قالو» بکرتیت. زاک له‌سه‌ره‌وه به‌مانای (زاخوپی)، یان
درنالی شاخ هاتوووه، که‌چی لی‌ره‌دا به‌مانای زاق، یان
تی‌رامان هاتوووه.

نایل کول و هه‌چنگ چابوکی که‌وی

بایژنت نه‌چا ژیر زک زه‌وی

ئه‌هل و عه‌یال، یان مال و مندال له‌که‌ناری ئه‌وه‌ی
چنگت لی‌ ده‌گرن، ده‌تخه‌نه‌ نیو چایه، یان خانووی
ژیرمال، یان ژیر زه‌میننی مالان، سه‌یری ئه‌م وشانه به
وردی بکرتیت «نایله، چابوک، بایژنت، زک زه‌وی»
هه‌لبه‌ت چابوک مه‌به‌ست چه‌پۆک، یان پوکالاوه.

ژن گه‌ل وه‌ چنگیان بگرن ئه‌و چه‌مت

وه‌ ده‌س ترخینه بنین ئه‌و ده‌مت

ئافره‌تان وه‌ ده‌ستیان پوکالاوت لی‌ بگرن له‌ نیوچاوانت
و ده‌ستیش دۆینه بنینه نیو ده‌مت.

بوویشی بیزارم جه‌ی عومری بی‌نیر

وه‌زگه و هه‌لوی له‌که‌ له‌نده‌هوییر

ئه‌وکاته بلتیت گیانه سه‌ر و گیانه‌لام له‌م ته‌مه‌نه بی‌ن
خیر و بی‌ره، خۆزگه به‌خاله‌ی له‌کی ناقلوکار و ناشیرین.
هه‌لبه‌ته من به‌شپوه‌یه‌کی زۆر ساده و ساکار له‌سه‌ری
دواوم و ته‌نیا وه‌ک ماناکردنه‌وه‌یه‌ک بۆ ئاگاداری ئه‌و
چه‌ند دپیره‌م له‌سه‌ر نووسی، وه‌گه‌ر نه‌ ده‌کرا له‌سه‌ر هه‌ر
وشه‌یه‌کی چه‌ندان لاپه‌ره‌ بنووسریت.

له‌ کۆتایی ئه‌م پارچه‌یه‌دا ئاوا نووسراوه «از سنه
١٢٩١ حقیقه‌که محمد هستم در هواری یوراش این چند
کلمه برای یادداشت از عهد اول حکومت محمدپاشا قلم
شد، حضرت شیخ محمد روح و جسم فدا از مکه
بازگشته تشریف آوردند وارد جای خود که ته‌ویله‌ باشد
رسیدند به سلامت و...»، واته [له‌ سالی (١٢٩١) دا
من که محمه‌د ناومه له‌ هه‌واری یوراش (که
هاوینه‌هه‌وارتیکه له‌ باشووری کیتیواته‌شگای پاوه‌دا)
ئه‌م چه‌ند رسته‌م وه‌ک یادکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌رده‌می
سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی محمه‌د پاشای جافدا نووسیوه،
به‌پێژ شیخ محمه‌د گیان و له‌شم به‌قوریانی بیته له‌